

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína, soudkyně Mgr. Lenky Krupíčkové a soudce Mgr. Petra Šuránka v právní věci žalobce: **Mgr. R. C.**, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2/2, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 1. 2025, č. j. 15 A 32/2024 - 20,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

Odůvodnění:

[1] Úřad městské části Praha 12, odbor výstavby, rozhodoval o žádosti o vydání dodatečného povolení stavby *přístaveb rekreační chaty na pozemcích č. parc. XA, XB, XC, XD, k. ú. M. v zahrádkářské osadě Ch., lokalita B, dílec 15, v P., a to o celkové ploše cca 30 m², provedených nad rámec povolené chaty 3,75 x 3,75 m (tj. 14 m²) (dále jen „stavba“), provedených bez příslušného rozhodnutí či jiného opatření stavebního úřadu*. Dne 26. 10. 2023 vydal úřad usnesení pod č. j. P12 50355/2023 OVY, jímž řízení zastavil. Žalobce napadl uvedené usnesení odvoláním, jež žalovaný svým rozhodnutím ze dne 6. 2. 2024, č. j. MHMP 132455/2024, zamítl jako opožděné. Žalobce podal proti danému rozhodnutí žalobu, kterou Městský soud v Praze napadeným rozsudkem zamítl. Včasnou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení tohoto rozsudku.

[2] Stěžovatel v doplnění kasační stížnosti navrhl, aby jeho stížnosti byl přiznán odkladný účinek. Zdůvodnil to tím, že podle jeho názoru by pro něj výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Nadto přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, neboť stav stavby je zakonzervován po desítky let.

[3] Žalovaný s přiznáním odkladného účinku nesouhlasil. Stěžovatel podle jeho názoru musí prokázat, že by mu mohla vzniknout vážná újma, pokud by odkladný účinek kasační

stížnosti přiznán nebyl. Stěžovatel však neuvedl žádný důvod, který by svědčil o možném vzniku vážné újmy, a omezil se pouze na obecné tvrzení o vzniku nepoměrně větší újmy, aniž by dané tvrzení nějak důkazně podložil. Podle žalovaného v návrhu na přiznání odkladného účinku nestačí pouze poukázat na možnost vzniku újmy s odkazem na možné a blíže neurčené ohrožení práva stěžovatele, jak v daném případě stěžovatel učinil, ale je nutno takové tvrzení prokázat. Stejně tak stěžovatel neprokázal splnění podmínky, že by mu v důsledku právních účinků napadeného rozsudku hrozila nepoměrně větší újma, než která by mohla vzniknout jiným osobám v důsledku přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[4] Nejvyšší správní soud připomíná, že z ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. vyplývá, že první podmínkou pro přiznání odkladného účinku je existence nepoměrně větší újmy, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Druhou podmínkou pak je, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Obě tyto podmínky přitom musí být splněny současně, neboť institut odkladného účinku má mimořádnou povahu. Základním pravidlem totiž je, že kasační stížnost odkladný účinek nemá (srov. § 107 s. ř. s.) a že přiznání odkladného účinku je vyhrazeno pouze pro ojedinělé případy vyjádřené v § 73 odst. 2 s. ř. s. Odložit účinky kasační stížností napadeného rozhodnutí krajského soudu lze proto pouze výjimečně, pokud újma, která stěžovateli hrozí, je reálná, není vzhledem k jeho poměrům bagatelní, je významná a její vznik je v příčinné souvislosti s výkonem či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí krajského soudu (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58).

[5] Řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku je stejně jako řízení o kasační stížnosti ovládáno zásadou dispoziční. To znamená, že soud je při posuzování důvodnosti návrhu oprávněn vycházet pouze z důvodů, které účastník uvede ve svém návrhu. Není jeho úkolem a nemá ani oprávnění dohledávat či domýšlet za účastníka konkrétní okolnosti a důvody, které by měly svědčit jeho návrhu na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel proto musí v první řadě dostatečně podrobně uvést, v čem nepoměrně větší újma, která právě jemu hrozí, spočívá, jaký je její rozsah, z jakých konkrétních okolností vyvozuje, že tato hrozba je reálná a nikoli hypotetická. Na podporu svých tvrzení pak musí navrhnout provedení odpovídajících důkazů (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32).

[6] K posouzení návrhu stěžovatele je třeba poznamenat, že napadený rozsudek v projednávané věci nestanovuje stěžovateli žádné povinnosti, jež by byl povinen vykonat, ani jiné právní následky, jež by mu mohly způsobit újmu. Ani rozhodnutí žalovaného neukládá stěžovateli povinnost, která by byla vykonatelná a v jejímž důsledku by mu mohla vzniknout jakákoli újma. Rozhodnutí o odvolání proti usnesení, jímž se zastavuje řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby, není samo o sobě provázáno právními následky, jež by mohly stěžovateli přivodit újmu. Takové následky by mohlo zakládat například rozhodnutí o odstranění stavby (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2024, č. j. 10 As 194/2024 - 43, odst. [8], nebo ze dne 18. 12. 2024, č. j. 4 As 271/2024 - 31, odst. [13]). Nadto lze doplnit, že rozhodnutí žalovaného

pokračování

o zamítnutí odvolání pro jeho opožděnost netvoří s usnesením správního orgánu prvního stupně jeden celek, neboť jím žalovaný neposuzoval zákonnost daného usnesení, nýbrž je rozhodnutím o objektivní skutečnosti (tj. o plynutí času). Jeho účinky v takovém případě z principu odložit nelze.

[7] Je třeba uzavřít, že újma, již se stěžovatel pouze velmi neurčitě obává, není v příčinné souvislosti s neprodleným výkonem či jiným právním následkem napadeného rozsudku, jehož účinky navrhuje stěžovatel kasační stížností odložit.

[8] Kasační soud se proto již nezabýval intenzitou tvrzené újmy, ani otázkou, zda přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, neboť neshledal, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, v jehož důsledku by došlo k odložení výkonu napadeného rozsudku, mohlo nějakou újmu vůbec způsobit. Nejvyšší správní soud proto návrh stěžovatele zamítl a kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Tím zdejší soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 20. března 2025

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu